

KVINNORNAS TIDNING

N:o 12. 2:dra årg.

20 Mars 1922.

Annonspis: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Måndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomivdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3:75.
Lösennummer 20 öre.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

INNEHÅLL.

Riksdagen.
Lika lön (slutartikel).
Tanke, vilja, minne —
Hos riksdagskvinnorna.
Kontorsarbetet (manliga och kvinnl. arbetsmetoder).
Fallet Tingley.
"Jag vredgas ej."
Misstanken (novell).
En spiritistisk seance.
Teater.
Nödhjälpskassan för kvinnl. hand-
hande i Göteborg.
Utlandskrönika.
Följetong m. m.

Riksdagen.

Det av regeringen för riksdagen framlagda förslaget till handelsavtal med Ryssland har icke funnit någon god press, om man bortser från de socialdemokratiska tidningarna av alla schatteringar. Där avspeglar sig en nästan naiv tillit till sovjetregeringens redbarhet och ädla avsikter. Inom den övriga pressen synes man vara fullständigt ense om att förslaget av riksdagen bör förkastas eller radikalt omformas.

Faller förslaget, torde regeringen komma att avgå.

Ett annat ärende, som riksdagen skall upptaga till behandling och som kan komma att föranleda ministärens avgång, är arbetslöshetsfrågan.

Den starka påtryckningen från arbetarehåll har förmått regeringen att slå in på en arbetslöshetspolitik, som riksdagens borgerliga partier liksom även bönderna på grund av de ekonomiska konsekvenserna icke kunna gilla.

I de direktiv, som statsmakerna tidigare givit arbetslöshetskommissionen, ingår som en grundbestämmelse att endast ofrivilligt arbetslöshet berättigar till nödhjälpsarbete eller understöd. Den som nekar att mottaga ett skäligen avlönat arbete avstånges från hjälp.

Denna princip är sund, men den gillas icke under alla förhållanden av arbetarna. Den kan nämligen komma i konflikt med arbetarnes solidaritets-känsla. En arbetsplats kan t. ex. av ett eller annat skäl vara förklarad i blockad, d. v. s. varje arbetare är enligt fackföreningslagen förbjuden att söka eller taga emot arbete på denna plats, så länge blockaden upprätthålles. Ett brott häremot gör arbetaren årelös inom sin klass och föremål för det mest oförsonliga hat. Arbetarna begära nu, att de skola vara berättigade att erhålla arbetslöshetsbistånd även om de neka att mottaga till buds stående arbete, som skulle tvinga dem att bryta mot klassolidariteten.

Regeringen har förklarat sig godkänna denna princip. Vid konflikter av ifrågakommande art skola arbetarna från understödskommissionen kunna vädja till regeringen.

För denna sin arbetslöshetspolitik kan den sittande socialdemokratiska regeringen med visshet icke påräkna stöd hos riksdagens majoritet, konservativa, liberaler och bondeförbundare.

S. A.

Riksdagskvinnornas jungfrutal.

Lördagen den 11 mars var en bemerkelsedag i vår riksdag. Under många och långa timmar var den emellertid endast en tröttsam dag. Från kl. 11 hade man hållit på med en del segslitna frågor och slutligen förnams ett missnöjt mummel för varje gång en ny talare anmälde sig.

Men då — när tiden skridit långt fram på eftermiddagen — inträffade något. Ett nytt ärende togs upp, och en kvinna gick fram till talarstolen. Kammarrens ledamöter skockade sig icke omkring henne, som de ibland göra kring den som har ordet, men det behövdes inte heller: hennes stämma, fastän visst inte stark, hördes ändå överallt i den stora salen. Där blev nämligen så stilla, att säkerligen aldrig en sådan tystnad rått i någon av riksdagens kammare — ett värdigt hälsande av det nya i tilldragelsen.

Hr Wahl, socialdemokrat, i första och fru Agda Östlund, socialdemokrat, i andra kammaren, hade motionerat om vidtagande av åtgärder för beredande av lämpligt arbete åt tuberkulossjuka konvalescenter. Andra kammarens tillfälliga utskott hade uttalat sin livliga sympati med motionens syfte men avstyrkt den, emedan Nationalföreningen mot tuberkulos är sysselsatt med en utredning i frågan och denna väntas snart vara färdig. Fru Östlund, som själv är medlem av detta utskott, hade ej velat reservera sig, då en ny utredning endast kunde fördröja frågan. Hon drog nu fram utskottets starkt tillstyrkande skäl för dessa övergångsanstalter för lungsjuka, innan de från sanatoriet träda ut i livet igen, och i deras namn vädjade hon till regeringen att så snart utredningen gjorts ta hand om saken. Det klara anförandet, i vilket inte fanns en onödig mening, väckte synbarligen ett varmt bifall, träffande har det ytt-rats därom, att "man märkte kvinnan bakom ordet".

Det tycks som om riksdagstalarinnorna nu fått luft under vingarna, i dag ha ännu två av dem hållit sina jungfrutal.

I debatten i andra kammaren med anledning av hr Osbergs interpellation om landsbygdens avfolkning, yttrade sig, sedan en del talare haft ordet, fröken Tamm, liberal, vilken som bekant själv sköter sitt fäderneärvda jordagods. Hennes tal åhördes med stor uppmärksamhet. På några platser, sade talarinnan, kan ett stort jordbruk vara förmånligt, på andra inte, sådant beror på läge, jordmån och andra förhållanden. En del jordbruk finnas, som äro för stora för att alla dess möjligheter skola kunna tas tillvara, och jordägarna borde själva pröva denna sak. På så sätt skulle jord bli tillgänglig för svenska hem. Det är ovärdigt vårt svenska jordbruk, att lantarbetarna inte ha utsikt till en bättre framtid. Lantarbetarebefattningarna borde vara en gradpassering till egna jordbruk. Arbetsgivarna och arbetarna inom jordbruket borde ordna detta genom sina organisationer.

I samma kammare förekom senare behandlingen av hr Wagnssons, socialdemokrat, motion om skrivelse till k. m. t. om avskaffande av biskops och konsistoriums överinsende över de allmänna läroverken och folkskoleseminarierna. Kammarrens första till-

LIKA LÖN.

För Kvinnornas Tidning av Trafikassistent Anna Westergaard.

Slutartikel.

När de danska kvinnorna, kvinnoorganisationernas ledare och hela den kvinnliga tjänstemannakåren enstämmigt och energiskt krävde likalönsprincipens genomförande utan några som helst förbehåll eller undantag, när de kvinnliga tjänstemännen icke kunde nöja sig endast med en löneförbättring, hade det sin grund i en klar uppfattning av det orättfärdiga och oförnuftiga i systemet "Lön efter kön" och en känsla av att det i detta system ligger en sårande ringaktning för kvinnornas insats i arbetslivet. Härtill kom en känsla av att denna undervärdering i fråga om lönen också, om än utan skäl, undergrävde kvinnornas egen självtillit liksom även den — manliga överordnades tillit till deras arbetsduglighet. I allmänna uppfattningen är ju lönen ett uttryck för det värde man tillmäter ett utfört arbete. Den högre lönen höll i allmänhet inom alla områden till det värdefullare arbetet och den lägre lönen till det arbete, som värderas lägre. Genom den lägre betalningen för kvinnornas arbete uppstår den situation att man, i stort sett, värderar varje kvinnas arbete lägre än varje mans, den dugligaste kvinnans lägre än den odugligaste mans. Och för svaga hjärnor ligger det nära till hands att i detta förhållande, undervärderingen i lönehänseende av kvinnornas arbete, se ett bevis för att deras arbete verkligen är av sämre beskaffenhet än männens. Vad en sådan skev uppfattning betyder fingo kvinnorna inom den danska statstjänsten dyrt erfarat. Det tog sju tjugio år, under vilka de praktiskt taget saknade möjlighet att avancera, innan de, trots sin ständigt växande numerär, trots sitt duktiga och pliktrogna arbete, lyckades få likalönsprincipen erkänd och antagen. Detta har dock nu blivit verklighet.

I detta sammanhang vill jag fästa uppmärksamheten på att vi här i Danmark forskonats från det för kvinnorna så ödesdigra och sårande upprättandet av särskilda avancemangsbefattningar för kvinnor, varigenom de särskilt dugliga kvinnor, vilka avancerat till dessa få befattningar, komma att framstå som ett slags "överordnad underklass".

Alla de i denna artikelserie omnämnda förhållandena hava medfört att det för de kvinnor, som här i Danmark ledde arbetet för lika-lönen aldrig blev en penningfråga utan att de i stället utfingo från den synpunkten att det för kvinnorna var en äresak att få en rättvis värdering av kvinnoarbetet fastslagen.

Härtill kom att de kvinnor som ledde denna rörelse gjorde likalönsprincipens antagande till en politisk fråga.

fälliga utskott hade tillstyrkt motionen. Sedan en talare yttrat sig mot och en annan för motionen, talade fröken Berta Wellin, höger, mot densamma. Den innehöll icke något positivt uttryck och den skulle avskaffa en praktisk kontroll utan att man visste, vad som skulle sättas i stället.

H. S.

Kvinnorna kunde 1918 för första gången taga i bruk sin år 1915 förvärvade politiska rösträtt och de gjorde nu gällande, att de som en naturlig konsekvens av detta politiska lika-bertättigande och i kraft av den medbestämmanderätt man därmed tillerkänt dem i deras egna angelägenheter också fordrade, att man icke skulle försöka att socialt och ekonomiskt hålla dem nere som ett slags 2:dra klassens medborgare utan att man, även med hänsyn till lön för utfört arbete, måtte likställa kvinnor och män inför lagen och även ge kvinnorna rätt till tävlan på lika villkor.

Dessa åsikter framfördes och för-fäktades i dagspressen, på offentliga möten, genom hänvändelse till alla kvinnliga och mera betydande manliga riksdagsledamöter m. fl. och det slutliga resultatet blev att icke en enda medlem av den danska riksdagen vid ärendets avgörande röstade emot likalönsprincipen!

Den strid som år 1919 utkämpades här i landet för likalönen krävde tre ting av kvinnorna — nämligen energi, energi och åter energi. — Detta gällde icke blott för den enda kvinnliga kommittéledamoten, som med endast några få likatänkande inom kommissionen kämpade modigt och skickligt för principen och även till sist lyckades vinna kommitténs flertal för dess erkännande, utan även för de kvinnor som ledde den politiska sidan av saken och som på möten och i pressen gent emot den stora allmänheten måste slå vakt om denna princip och taga emot och avvärja alla de angrepp, som riktades mot det av kvinnorna framställda kravet.

Men resultatet var mödan värt! Dess vidd och betydelse kan naturligtvis icke ännu överblickas, men så mycket vet man, att de rätat på ryggen alla dessa kvinnor inom tjänstemanna- och lärarekåren, alla de kvinnor utanför deras krets, vilka förstod den oerhörda betydelse det har för hela kvinnovärlden att få andan röjt allt som på något sätt kan stämpla det kvinnliga arbetet som undermåligt. Resultatet innebär även att tjänsteförhållandena reglerades på ett utomordentligt lyckligt sätt, att avancemangsförhållandena gjordes förnuftigare och sundare och att kvinnorna i statens och kommunernas tjänst (kommunerna följde i allmänhet statens exempel och införde även lika-lönen) befriades från ett oförtjänt moraliskt tryck, framkallat av kvinnoarbetets undervärdering. Att reformen därjämte skänkte kvinnorna samma levnadsstandard som de manliga kamraterna och därigenom satte dem i tillfälle att upptaga arbetet under likartade förhållanden, kommer helt säkert att resultera i större motståndskraft och större uthållighet hos kvinnorna. — Och utgålligen är den tid icke avlägsen då man skall betrakta dem, vilka under hänvisning till "försörjningsskyldighet", "sjukdagar", "pensionsbörda", "hemmets välfärd" o. s. v. motarbetade likalönsprincipen med samma leende, varmed vi erinra oss de hederliga förtidsmänniskor som fullt och fast trodde att världen skulle gå över styr den dag

Tanke, vilja, minne.

Av Richard Bähr.

I.

Ljus är liv, och från och med det ögonblick, då den första strålen nådde ditt öga, har du gjort ditt inträde i jordelivet.

Liksom allt strävar mot ljuset, så riktas också barnets blick mot strålen, i en omedveten känsla av att i den ligger kraft och allt liv förborgade.

Men du själv skall förgäves bemöda dig om att åter genomleva detta underbara ögonblick. Vill du veta något närmare om de första dagarna, månaderna eller åren av ditt liv, så är du hänvisad till de personers erinringar, som stått dig nära under den tiden.

För dig själv ha de första åren förflutit som en dröm, och först senare tider har det varit förbehållet att hop-samla och förvara dina upplevelser såsom minnen.

Ären ha gått, och utan uppehåll har din levnads skepp glidit hän på den ström, som bär mänskligheten från vaggan till gravan.

Vad du upplevat, vad du verkat och skapat, knyter sig samman liksom till ett nät, som omspannar hela jorden, och hela mänskligheten hjälper till att arbeta på detsamma. Överallt finner du anknytningspunkter för nya trådar, som du än här, än där fäster tillsammans med din egen.

Varje dag bringar dig nya upplevelser och därmed nya trådar, och snart skulle allt sammansnärjas till ett outredligt trassel, om du ej ägde något, som sätter dig i stånd att ordna och reda upp alltsammans och att ur detta skenbart vilje- och planlöst hopkastade virrvarr snabbt och säkert draga fram varje särskild tråd.

En underbar kraft ligger förborgad i dig, och det är denna kraft som liksom lekande förenar din livserfarenhets tusende trådar till en konstrik vävning: det är dina tankar. Tanken griper varje upplevelse, undersöker den och upptäcker snabbt, var och hur den bäst skall värdesättas.

Hastigt vet den att skilja mellan nytt och gammalt, känt och okänt.

Flyktigt går den förbi det ena och vill knappast skilja sig från det andra. Drar ständigt fram det på nytt, och sällan förgår en dag, då den ej åter betraktar det och söker att på bästa sätt sammanställa det med det övriga.

Underbart är det, då du följer dina tankar på de hemlighetsfulla vägar, där de föra dig fram, och med häpnad skall du ofta finna, hur de leda dig till källor, där du kan släcka din törst efter kunskap och vetande.

Vad livet givit dig, gömmer minnet åt dig som en oförgånglig skatt. Men dina tankar betjäna sig av denna skatt och arbetar med den, så att du får ränta av den.

Ditt minne dröjer vid det förgångna, det som du först måste uppleva, innan du äger det.

Men dina tankar storma ständigt framåt, de löpa framom det närvarande och söka bana väg för framtiden.

Kvinnorna fingo tillträde till universitetet eller då de erhöilo politisk rösträtt.

Som skuggan följer minnet efter dig, alltid ett steg bakom, förmår aldrig gå före dig.

På andens vingar ilar din tanke hän, med lätthet slår han bro över tid och rum, tränger igenom alla hinder, och intet kan hejda hans flykt.

Din tanke kretsar kring jordklotet, tränger in i dess djup och svingar sig i djärv flykt till fjärran världar.

Fri och dock aldrig lösgjord från dig, bär han till dig ett överflöd på stoff, ivrigt bemödande sig att för-arbeta det åt dig.

Liksom bunden andekraft äro tankar av alla nationers människor nedlagda i böcker och vänta där på befrielse genom andra tankar, deras, som hittat vägen till dem.

Börjar du läsa en bok, så förbinda sig dina tankar med dem, som träda emot dig ur boken.

Många låter du likgiltigt draga förbi dig, men andra välkomnar du med glädje och tar upp dem som medarbetare i din andes verkstad.

Tanken, sprungen som en elektrisk gnista ur människoandan, har verkat under vid utvecklingen av mänsklighetens andliga liv.

Honom ha vi att tacka för att språket uppstått, vilka givit oss medel att kläda våra tankar och känslor i ord. Det är språket, som bildar bryggan, varpå tankarna svinga sig över från den ena själen till den andra. Så har önskan att förvara tankens verk för alla tider och att även under nutiden göra det möjligt att und-vara det talade ordet lett till skrifter, som boktryckerikonsten åtagit sig att mångfaldiga. Alla framsteg i kultur och teknik äro vittnen om tankar, som framsprungit ur människosinnet, och varje stund bida ännu en oändlighet av tankar i väntan på det ögonblick då de tändas till liv och som lysande strålar skola tjäna mänskligheten.

Din själ är ett fint strängt instrument, varpå dina tankar slå an tonerna och binda dem samman till underbara melodier eller låta dem klinga i missljudande disharmoni.

Ja, själva ditt minne skulle vara dött och kallt, om ej dina tankar förmådde att ständigt ingjuta nytt liv däri.

Mäktigt och underbart är skapelsen, som omger dig, och i vilken du själv är en lem.

Dock det underbaraste lever ej utom dig, det är förborgat inom dig själv, och genom ditt väsens otaliga, osynliga trådar strömmar där en levande kraft, som höjer dig över tid och rum och skänker dig förvisning om att denna kraft och detta liv ej äro bundna vid jordens förgänglighet.

Din själ skall fortleva, men minnet och tanken skola vara dess följeslagare.

(Uti Zeitschrift für Seelenleben.)

(Forts. i nästa nummer.)

Husets härskarinna svarar i telefonen: — Konsul och konsul! — Konsul var Napoleon och en del annat gott folk, men min man är general-konsul!

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - S. ÖCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel högsta gällande ränta

Telegramadress "Kreditbolaget"

Göteborg
meddelar
Brand- o. Avbrottsförsäkring
samt
Liv-, Livränte- och Kapitalförsäkring.
OBS! Sveas förmånliga **BARNFÖRSÄKRINGAR!**
INBROTTSFÖRSÄKRA i Sveas dotterbolag **ASTREA.**

Aktiebolaget Nordiska Handelsbanken

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

PRENUMERERA
på
KVINNORNAS TIDNING

genom att ringa upp tel. 18070 eller sänd ett brev kort med namn och adress till tidningens expedition, **Vallgatan 27, Göteborg.** Vi avhämta gärna prenumerationsavgiften vid översändandet av utkomna nummer. Till andra platser sändes tidningen pr post och mot postförskott.

PRENUMERATIONSPRIS KR. 6 PR ÅR!
,, 2 ,, kvartal

Hos riksdagskvinnorna.

Det föreföll mig, som var mitt mod och min fräckhet utan gränser, när jag ringde en av vårt lands mest upptagna kvinnor, fröken Kerstin Hesselgren, och bad om ett sammanträffande i och för en intervju. Det skedde mig efter förtjänst i det intervjun *icke* beviljades av skäl så begripliga, att jag ej bryr mig om att nämna dem. Men för att något mildra intrycket av sitt avslag och i sitt hjärtas godhet, lovade fröken Hesselgren att visa mig kvinnornas klubb rum m. m., om jag ville besöka henne på Riksdagen följande dag.

Sagt och gjort. Det första av relativt intresse, som mötte mig, var en vaktmästarynglings orubbliga försäkran, att fröken H. satt i 2:dra kammaren, vilken felaktiga uppgift förmodligen baserades på hennes flitiga umgänge med partikamraten fröken Elisabeth Tamm. Då jag slutligen upplyste om, att jag var från den stad, som invalt vederbörande i 1:sta kammaren, räddade han sig undan med ett förväntat: "jasa, fröken Kerstin Hesselgren", med stark tonvikt på Kerstin. Jag log i mitt hjärta åt denna entré. Man har inte roligare, än man gör sig.

Så stod jag då ansikte mot ansikte med fröken Hesselgren. Men inte länge, ty det var bråttom, kalkfrågan var under debatt och jag kände, att jag störde. Det bar i väg genom den vackra s. k. "sammanbindningskorridoren", i vars mitt en liten dörr, bärande inskriptionen: "Riksdagens kvinnors klubb", var belägen.

Jag klev in och kände mig stå på nutids-historisk mark. En liten idé-association kom mig att minnas den tid jag läste "bostadslära" just för den dam, som stod bredvid mig. Nu vore det ju bra att minnas, hur man måtte luft- och ytförhållanden, ty hur i alla goda makters namn skulle jag kunna få ihop en artikel om det här lilla kryp-in-et. Jag kom ihåg, hur fröken Hesselgrens blotta närhet fick oss elever att känna oss som accumulatorer stående under laddning av den starkaste, mest livseggande ström, energi och vitalitet, glada att få ta emot, men ännu icke färdiga att föra den vidare.

Lite senare satt jag på 1:sta kammarens åhörareläktare och försökte intressera mig för kalkfrågan. Mina blickar drog dock oavbrutet ner mot det gråa huvudet nedanför mig, 1:sta kammarens enda kvinnliga. Det var som utgick det en matt silvergiora ifrån det. Det var som spred den strålande ljushården in i detta huvud sitt skimmer omkring sin bärarinna även rent fysiskt. "Lys över landet, det er det vi vil!" gick det igenom mitt huvud. —

Innan jag lämnade Riksdagen gick jag åter ned i det ovannämnda lilla klubb rummet. Denna gång ensam. En behaglig slump gjorde, att "Kvinnornas tidning" i ensamt litterärt majestät, låg på det lilla marmorbordet, vilket var roligt att få konstatera, då jag ju gick dess ärende. Så räknade jag: en soffa, 4 stolar i guld med grönt sidenöverdrag, en vacker liten tavla av Niels Holsøe: rumsinteriör med gyllenlack. Vidare det bästa av allt: utsikten med en glittrande ström,

Kontorsarbetet.

Manliga och kvinnliga arbetsmetoder.

Jag har haft många kvinnliga kontorister, skriver en affärsman, vilka haft goda förutsättningar att gå framåt på den bana de valt, men som ändå blivit stående, stampande på nästan samma ställe, under det att deras manliga kamrater, även om de haft mindre kunskaper, gått förbi dem.

De vanligaste orsakerna härtill äro, enligt mitt förmenande, följande:

En man ryggar icke tillbaka för de svårigheter, som möta honom i arbetet, utan griper sig genast an med dem. Han förlägger det mest krävande arbetet till dagens första timmar, medan han, utvilad som han är, har den största arbetskraften, den klaraste tankeförmågan. Det lättaste arbetet tar han sist. En kvinna handlar på rakt motsatt sätt. Hon tar det lättaste arbetet först och skjuter undan det "tråkiga", svåra arbetet till sist, vilket blir dubbelt mödosamt, därför att hon, när hon slutligen griper sig an med det, redan är trött och förbi. Det förefaller henne svårare än det egentligen är, det blir dåligt gjort och det sliter onödigt mycket på hennes krafter. Hon får en känsla av att hon icke är vuxen sitt arbete, blir nedstämd och retlig. Hennes självtillit försvagas, och hon vågar icke aspirera på mera krävande och bättre avlönade arbetsuppgifter.

Jag har också sett många kvinnliga kontorister, som, ehuru de mycket väl varit vuxna mera ansvarsfulla poster, stannat kvar i en låg, svagt avlönad befattning endast och allenast för att den varit "lätt" och "bekväm" med kort arbetstid och ett lättvindigt arbete.

En man lämnar snarast möjligt en sådan plats såsom varande honom icke värdig och söker sig en större arbetsuppgift med bättre framtidsutsikter.

En man är i allmänhet vetgirig i arbetet, söker sätta sig in i affärens olika detaljer, ökar sina kunskaper och är benägen att göra mera arbete, än vad som egentligen åligger honom. Detta dels av inneboende verksamhetslust, dels i hopp att bli uppmärksammas av principalen och ansedd som en kraft att taga vara på och värd befordran.

En kvinna utför pliktroget det arbete, som förelägges henne, men gör sällan något därutöver. Hon har i allmänhet inga uppslag att ge, som affären kan draga fördel av. Det finns undantag — "itagan-de" kvinnor med intresse för affärens utveckling, livaktiga och initiativrika. Man kan vara lugn för att de bliva observerade, uppskattade och nå förtroendeposter.

Något som också hindrar kvinnorna att komma fram i förvärlivet, slutar den citerade köpmannen, är att de ofta äro bekajade med ett slags högmot, i det att de anse somligt arbete "finare" än annat. En bekant meddelade mig, att han hade en ung kvinnlig släkting, språkkunnig, duktig stenograf och maskinskrivare, med en dåligt avlönad anställning som privatsekreterare hos en högre ämbetsman. Jag erbjöd henne plats på mitt kontor med dubbelt högre lön och utsikt till advancement. Hon avtog emellertid mitt erbjudande, emedan hon ansåg att den innehavda, dåligt avlönade platsen, var "finare" än att sitta på ett affärskontor!

Min övertygelse är, att en duktig kvinnlig kontorist, som med samma intresse och målmedvetenhet går upp i sitt arbete som en man, har samma möjligheter som han att gå framåt, nå en god, väl avlönad position och att i sinom tid etablera egen affär.

— Har den citerade affärsmannen rätt?

Jag vredgas ej...

(Översättning från Heinrich Heine.)

Jag vredgas ej, brast ock mitt hjärta — nej, kärlek för evigt svunnen, jag vredgas ej. Hur än du strålar i briljanters prakt sprids intet ljus ned till ditt hjärtas schakt.

* * *

Du vet jag längesen, såg som i drömen djupa natten i ditt hjärtas rum; såg oron, som ditt sinne hemligt får, min kära, såg, hur gränslöst arm du är.

* * *

Ja, du är arm, men icke vredgas jag. Vi skola båda lika arma bli. Tills döden stillar våra hjärtans slag vi skola båda, kära, arma bli.

* * *

Väl ser jag på din mun, hur spotskt du ler, ser ögat blixtra utaf trots och harm, och stolthet som din barm dess hävning ger. Och arm är du likväl, som jag är arm.

* * *

Osynlig smärta skälber kring din mund, i blicken röjs, hur tårar göms däri, ett hemligt sår får på ditt väsens grund. — O, köra, låt oss båda arma bli.

Signe Lagerlöw.

Utlandskronika.

Orientfrågan har under den gångna veckan trätt i förgrunden genom en i engelska pressen publicerad skrivelse från indiske vicekonungen, lord Reading, till engelska regeringen med hemställan, att England med hänsyn till stämningen bland muhammedanerna i Indien måtte slå in på en mera turkvänlig politik med revidering och mildring av Sèvres-traktaten.

Genom freden i Sèvres bragtes Turkiet till avgrundens rand: ett orimligt stort skadestånd, ofantliga landavträdelser och Konstantinopel, sultanens residensstad, under ententemakternas kanonmynningar! Detta sakernas förhållande är förhatligt icke blott för turkarne utan även för deras trosförvanter utanför landets gränser — den religiösa känslan spelar in här på ett avgörande sätt. Muhammedanerna se nämligen i sultanen icke endast Turkiets härskare utan även kalifen, hela den muhammedanska världens andliga överhuvud, och de fordra nu att dennes suveränitet och prestige skola återställas genom att Konstantinopel utrymme av de främmande otrogna trupperna samt att de rövade landsdelarne med sina heliga platser återläggs under turkiskt valde. Ur sympatierna för de turkiska trosförvanterna har bland muhammedanerna i Indien uppstått en omfattande mot England riktad upprorsrörelse, till vilken även hinduerna anslutit sig. Ännu har icke denna rörelse tagit något blodigt förlopp, utan uttrar sig som ett passivt motstånd mot de engelska intressena, bojkott av engelska varor o. s. v. Uteslutet är dock ej att ur denna rörelse kan framgå "det heliga kriget", som skall kalla hela den muhammedanska världen till kamp mot de kristna. Ledaren för den indiska upprorsrörelsen, Gandhi, har häktats. Ställningen i sin helhet är emellertid så hotande, att den givit anledning till vicekonungens ovan nämnda skrivelse. Att meddelandet genom pressen nådde allmänheten skedde utan regeringens medgivande och på föranstaltande av statssekreteraren för Indien, Montagu, som för detta fronderi fick ett ögonblickligt avsked. Lord Reading torde även inom den närmaste tiden komma att träda tillbaka som indisk vice konung.

Det är icke uteslutet, att den indiska situationen tvingar England till en omläggning av sin Orientpolitik. Man får måhända bevittna det uppbyggliga skådespelet, att ententen mildrar den turkiska freden, under det att dess kristna vedersakare, Tyskland, Österrike, Ungern och Bulgarien förvägras barmhärtighet.

Gör den neutrala världen sig reda för vilken fruktansvärd guldaderlätning Tyskland med korta intervaller underkastas, 31 miljoner guldmärk var tionde dag? En dag måste ju förblödning inträffa!

En uppseendeväckande händelse, stående i samband med skadeständsfrågan, har i dagarna inträffat, i det att Förenta staterna gjort anspråk på en miljard guldmärk av det tyska skadeståndet, att utgå innan andra utbetalningar göras. Under ett år skola alltså de europeiska staterna vara avstängda från det tyska guld-tillflödet. Vad är Amerikas syftemål? Möjligen vill U. S. A. ge de

Kobbs Thé
är alltjämt
marknadens
förfämsta

Kerstin Lindahls BLOMSTERAFFÄR
Korsgatan 4, Telefon 8462
Rekommenderas!

I VARJE SVENSKT HEM

som vill följa dagshandelserna inom politikens, handelns, konstens och litteraturs områden läs man **numera**

GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

Damer!

GOD EXTRAIKOMST erhålla de som vilja bliva agenter för förstklassigt, svenskt livförsäkringsbolag.

Denna tidnings annonskontor anvisar. Telefon 18070

europeiska ententemakterna en helt säkert välbehövlig lektion i sparsamhet genom att åtminstone under ett år tvinga dem att uppgöra sina utgiftsstaten på ett sätt, som svarar mot de egna inkomsterna — det av Tyskland utpressade guldet lockar till ett fördärligt slöseri

Genuekonferensen öppnas enligt programmet den 10 april. Möjligen är dock att den uppskjutes på obestämmd tid.

Under det att det hungrande Ryssland går som tiggare vid de olika ländernas dörr, nedlägger sovjetregeringen svindlande belopp på rustningar och har under fanorna en miljonhär. Polen och randstaterna frukta ett angrepp.

I Sydafrika har en vid guldgruvorna utbruten strejk avslöjat sig som ett med ryskt guld finansierat uppror med den röda terrorns alla färor. Regeringstrupperna synas tillräckligt starka för att återställa ordningen.

För övrigt meddelas om oro, jätte-lockouter, upprorsrörelser och jäsning från alla håll.

Som en motvikt till utrikespolitikens alla små och stora jobsposter kan meddelas, att enligt samstämmade rapporter från England, Amerika och Frankrike bättre tider äro i antågande. Företagsamheten har vaknat till liv, industrien kommit i gång, arbetslösheten börjat minska. Turen skall väl snart komma även till vårt land!

Fallet Tingley.

Mrs Katherine Tingley, ledaren för den teosofiska världsorganisation, som är känd under namnet "Universella Broderskapet", har kommit på besök till vårt land för den på Visinsö planerade Raya Yogaskolan och väl även i en del föreningsangelägenheter.

Mrs Tingley har fått ett skymfligt mottagande av en del pressorgan. Hon åtnjuter tusentals omdömesgilla människors aktning i egenskap av överhuvud för Universella Broderskapet, men vi ha vid hennes landstigning på svensk mark överhopat henne med smädelser, beskyllt henne för värdslost handterande av anförtrödda medel och under det grövsta gyckel föreställt henne som en fjanstig och löjlig person.

Med vad rätt? I de hätska tidningsartiklar, i vilka fallet Tingley behandlats hava inga bindande bevis förebbringats, som stöd för de gjorda anklagelserna och tillvitelserna. Allt är hållet i en svävande ton. "Det sägs", "det lär vara styrkt", "enligt vad man tror sig veta" o. s. v.

Vi äro inga vänner av teosofien, ej håller av planen på upprättandet av en Raya Yogaskola i Sverige, men vi tro, att vi ha många med oss, när vi förklara, att det svenska uppträdandet mot Mrs Tingley är oss ovärdigt. Ett tveklaktigt fall bör underkastas en saklig granskning och avdömas rättvist, men icke göras till föremål för skvaller, illvilliga utläggningar och grymt hån.

Det är en fruktansvärd tidsförelse detta nöje, varmed man ser en nästa schavottera, inför mängden avklädas heder och ära och överstänkas med förtalets smuts!

Det finns människor som ständigt tala och ändock säga de ingenting.

En filosof är en människa, som, själv utan känslor, inte fäster avseende vid andras känslor.

När vi övervinna våra passioner är det mera på grund av deras svaghet än på grund av vår egen styrka.

Musik och föredrag

anordnas söndagen den 19 mars kl. 7 e. m. i Annedals kyrka till förmån för Göteborgs sjukstuga i övre Norrland. Programmet är som följer: Sonat av Mendelsohn (direktör H. Asplöf), uppläsning (doktorinnan Louise Rudbeck), sång (fru Eva Le Werth), föredrag (pastor Georg Lindvall) och musik av Göteborgskvartetten.

I norska stortinget

har ännu en kvinna fått säte och stämma. Det är fröken Sara Christie från Trondhjem som i egenskap av suppleant fått rycka in i stället för en ordinarie ledamot som av sin tjänst hindras att delta i stortingets arbete.

Offentliga nöjen.
Stora Teatern
 varje afton kl. 8:
KÄRLEKEN VAKNAR.
 Operett i 3 akter av Edward Kämrike.
Lorensbergsteatern.
 Varje afton kl. 8:
Riddar Blåskäggs åttonde hustru.
Nya Teatern.
 Varje afton kl. 7.30:
BARKEN MARGARETA.

Misstanken.

För Kvinnornas Tidning av
 E. Berger.

Den tidiga våren hade fått baklåxa och stormen ven kring knutarna. Gamle översten satt i en låg fåtölj framför brasan med den onda foten på en pall för att söka fånga den välgörande värmen.

Hans syster, gamla majorskan, torr och mager, satt, också hon, inkruken i en fåtölj inom räckhåll för eldsvärmen.

Översten såg på henne från sidan och det maliciösa leendet i hans munvinkel framträdde skarpare än vanligt.

Så hon såg ut i sin sotsvarta änkedräkt! Lik en gammal korp som slagit ihop de ruggiga vingarna om sig till skydd mot älderns kyla! Och hon hade en gång varit en skönhet, en verklig skönhet!

Den långa tystnaden klövs av majorskans knivskarpa stämma:

— Du, gudar, vad det är skönt hos dig, Wilhelm! Det var för otäckt där hemma. Eberhard spökade —

Översten skakade av ett tyst skratt.

— Det är ett faktum. Jag hörde hans tunga släpande steg där inne i arbetsrummet, hans hostning. Det knarrade i hans länstol och jag var rädd!

— Det onda samvetet, anmärkte översten trott. Ja, det kan nog hända, att de döda bli lite klarsyntare än här, och att de kunna kasta en blick bakom kulisserna i den avslutade livskomedien. Det är kanske inte så rasande trevligt för en sörjande änka —

— Du menar älskare? sade majorskan och vände sitt ansikte mot brodern. De ännu vackra ögonen lyste i

eldskenet. — Näväl, jag hade en och dock ingen. Det är en gammal, gammal historia och ändå är den inte slut. Jag mötte honom några år efter mitt giftermål med Eberhard och jag älskade honom. Först då lärde jag känna kärleken. Den blev aldrig till något, och dock blev den allt. En enda gång kände jag hans läppar mot mina — i ett flyktigt avskedsögonblick.

Tjänsten tvingade honom ut på resa, han reste, sände mig några brev, nu gulnade av ålder — Hur många gånger har jag inte gråtande begravt mitt ansikte i dessa papper, som berörts av hans älskade hand! — Var lugn, Wilhelm! Familjehedern fick aldrig någon fläck. Han dog strax därefter.

Jag blev aldrig hans, och dock har jag alltid varit hans. — Minns du, huru sigt svartskjort Eberhard var? Han hade anledning! Vilken fruktansvärd medtävlare han hade i den döde, evigt unge! Själv äldrades han, blev flintskallig, gammal, ful, en gubbe, och denne andre strålade av oförgånglig ungdom. Eberhard hade i sanning orsak att hata honom, men också att vara honom tacksam. Jag var en trogen hustru — för den andres skull, den oförgätlige. Ingen skulle komma mellan honom och mig.

Hon tystnade för ett ögonblick och när hon åter talade låg i hennes stämma en ton av blidhet.

— Mitt öde har dock varit lyckligt. Hela livet har han varit min älskade, den ende — min hemliga stora kärlek. Det finns ingen dunkel fläck hos detta ljusa minne, inte ett ovanligt ord, inget tvivel, inte en förströdd blick. Det har varit den gränslösa lyckan i en ömsesidig omätlig kärlek. Du förstår mig, Wilhelm. Du förlorade din älskade hustru så tidigt. Du förstår mig alldeles säkert?

Överstens händer slöto sig hårt om stolens armstöd och hans röst hade klang av stål.

— Ja!

— Du älskade henne, Wilhelm, fortfor majorskan och hennes stämma ljöd åter skarp och distinkt. Du avgudade henne, jag vet det. Du blev ju tokig av sorg. Minns du hur du ville sticka ned läkaren, som inte kunde rädda henne? Minns du hur du hela natten blev liggande på knä vid hennes döda kropp? Man berättade det för mig —

— Ja! klingar överstens röst.

— Sorgen gjorde dig förryckt. Minns du, att du sedan inte satte din fot i dödsrummet, att du inte var med på begravningen, att man hörde dig skratta inne i ditt tillstängda rum —

Översten svarar icke. Hans ansikte är dödsblekt och som skuret i trä, men majorskan märker det ej. Han ser sig själv komma ut ur dödsrummet in i salongen. Det är en tung dag. Posten ligger på bordet och överst ett brev till den döda. Han tar det. Denna utskrift är av en mans hand, och han känner inte stilen. Den tillhör ingen av hennes manliga anförvanter. Tankarne arbeta långsamt och tungt. Kanske brev med denna stil kommit förr också? Han är aldrig hemma, när posten ett stycke ut på förmiddagen anländer. Det kan dock vara ett affärsbrev, ett helt likgiltigt och innehållslöst brev. Det kan också vara — Han väger brevet i handen. Skall han slunga det i elden? Vagar han då inte se, vad det innehåller? Tvivlar han? Har han det ringaste skäl, att misstro henne, som vilor därinne? Denna ömma innerliga kärlek, detta milda ljusa väsende? Om han bränner brevet oläst, skall då inte denna smygande misstanke växa i styrka och förgifta hans liv —

Han sliter upp kuvertet och läser brevet. Dess överskrift: "Min älskade!" De tio tolv i synbar brådskad nedkastade raderna av kärleksbedyranden och så underskriften, "Gustaf."

Översten lutar sig med slutna ögon tungt tillbaka i fåtöljen. Hans ansikte återspeglar det outsläkliga hat han känner mot den döda, detta hat som han närt med sitt bottenlösa elände, sin vilda förtvivlan, sitt förakt, sin vedervilja —

— Hur gränslöst hon älskade dig, ekar majorskans skarpa stämma i tystnaden. — Jag vet det! Jag var hennes förtrogna. Andra fann din sorg förryckt, men aldrig jag. Eberhard förstod dig inte. Han bedyrade, att du inte älskat din hustru. Att du

Göteborgs Hvitvaruaffär
Specialaffär
 för Damunderkläder.
OBS! KYRKO GATAN 15 OBS!

Ingen bör underlåta att prova Bergmans Enkas, Stockholm, smakfulla Delikatessbrödsorter. Skört, närande och utmärkt gott!

En spiritistisk seance med förhinder.

Tiden lutar åt mysticismen. Intresset för spiritismen, vilket efter ett häftigt uppblossande på 1870-talet varit nästan fullständigt borta, har åter vaknat till starkt liv. Vetenskapen ställer sig icke längre helt avvisande utan underkastar de spiritistiska fenomenen en strängt kritisk prövning och kommer väl när tiden är inne att avkunna sin dom.

Under tiden experimenterar lek-männan livligt på egen hand. Vetenskapens grundliga undersökningsmetoder komma ej här till användning och medierna — begagna sig därav!

Här följer en historia som nog har sitt intresse.

Sir Arthur Conan Doyle har skrivit en intressant liten bok om spiritismen, vilken visar den fantasirike författaren till "Sherlock Holmes" i en ny belysning. Hans nya bok säger oss, att han tager saken på allvar. Såväl han som hans hustru bevista seancer och söka tränga djupare in i dessa mysterier.

Vid ett tillfälle helt nyligen inbjödo de en viss Filson Young, vetenskapsman, gammal bekant till C. D. och livligt intresserad av dennes nyssnämnda bok, till en seance i en av Londons förstäder.

Ett något brokigt sällskap samlades; en sångerska, sekreteraren i en spiritistisk klubb, hustrun till en parlamentsledamot, en dam som nyligen förlorat sin mor o. s. v. Mediet var en viss Mrs Johnson, som icke gjorde intryck av en bildad kvinna.

Mediet förklarade att de andar hon hade "på lager" voro 2 fallna soldater. Seancen inleddes med en bön. Sedan sjöngos omväxlande andliga sånger och varieté-slagdängor, man satt i en stor ring c:a 20 personer. Framför mediet stod en zink-trumpet omkr. 1,20 meter lång, och så släcktes ljuset. Rummet var fullständigt mörkt. Man borde icke vänta att få se något, endast en "psykisk vind" skulle blåsa, trumpeten höja sig, lyft av andarna, och man skulle höra "anderöster".

Konversationen skulle fortsättas, en grammophon spelade och det sjöngs som förut omväxlande andliga sånger och slagdängor, detta skulle "uppmuntra" andarna.

Plötsligt hördes en mansröst, det

tröstade dig skandalöst lätt. Han försäkrade, att man såg dig på alldeles omöjliga ställen. Du behöver inte försvara dig. Jag vet att det var fabler.

Översten ler sitt iskalla löje och kramar om armstöden än hårdare. Den gode Eberhard har inte farit med osanning. Allt har blivit gjort för att hjälpa detta plågade bedragna hjärta, för att förhärda det, göra det okänsligt, stenhårt, för att förvärva det —

— Hon var en älsklig ung människa, tar majorskan åter upp. Hon älskade själv och gav mig sin hjälp i min stora vanda. Du minns ju Eberhard som yngre, ett vilddjur, en Othello — och alltid på spaning! Han, den andre, vågade inte sända sina få brev direkt till mig, de gingo till din hustru och hon gav mig dem.

Översten lyfter sig till hälften upp ur stolen och vänder ansiktet mot systemen.

Ett skrik tränger över majorskans läppar.

— Wilhelm, du är sjuk!
 — Namnet? stammar han. Din älskares förbannade namn?
 — Gustaf — men, Wilhelm — vad är — åh, Wilhelm!

Gamle översten jämrar sig sakta, vrider sig åt sidan och faller ihop i fåtöljen.

Jantar
 Tricotvävda med knäppe

»Record» prima kval.....	075
»Reklam» fodrad.....	125
»Special» moccaimit.....	190
»Liebling» Silke o. Ylle utan knäppe	210
»Rheinländer» tjock renhudsim.....	290
»Succès» ex. 1:a, höga skaft med spänne	350

Nya eleganta modeller

A. JÖNSON & C.
 SPECIALAFFÄR FÖR TRICOTVAROR
 50 KUNGSGATAN 50 — 10 LINNÉGATAN 10

HVAR 8 DAG

"en verkligt förstklassig illustrerad tidskrift — — — —"

"— med gedigen och fint kultiverad ton — — — —"

SÄGER DAGSPRESSEN

Bör ej saknas i något svenskt hem!

PRENUMERERA Å NÄRMASTE POSTANSTALT ELLER BOKHANDELI

Titta noga på detta Troll

Gustaf Byrmans Enka
 10 Korsgatan 10
 Göteborg
Manufaktur-, Kapp- & Pälsvaruaffär.
 Presentkort. Tel. 1913.

CITY Skodon

Bäst och största urval. Billigast.

51 Kungsgatan 51

var en "ande" och ett längre samtal följde med vem som ville taga del däri, men det innehöll blott de trivialaste saker. Konversationen fortsattes tills man hörde "anden" knacka med naglarna mot trumpeten, och så sjöngs åter en varieté-sång. Sedan kom "anden" nr 2, och ungefär samma historia upprepades.

Mr Filson Young, som hade ett fint öra för tongångar i rösten, tyckte sig märka, att de båda manliga andarne hade ett par tonfall, som påminde om mediet. Ännu ett par andra "andar" uppträdde. Först hördes en barnaröst, vilken sekreteraren i spiritistklubben förklarade tillhöra hans lilla döda flicka. Så kom en kort paus, mer "omväxlande" sång, och så hördes en låg röst, kvinnlig, men oartikulerad. För att uppmuntra anden, mer sång, och någon viskade till damen i sorgdräkt, att rösten var hennes mors, som sökte tala med henne. Damen frågade: "är det du, mor?" — och en ytterst svag röst svarade. Samtalet fortsattes med intetsägande frågor och svar. "Uppmuntra henne", — sade mediet — "kanske hon vidrör er".

Mr Young, som under tiden blivit mer och mer misstänksam, lade lätt sin hand på damens armbåge, knä och axel, och hon, övertygad att det var modern, bad skälvande anden att tala

mera. Mr Young kände framför sig med handen och fann trumpeten större öppning just framför damen ifråga. Ytterst försiktigt tog han den i handen, andra ändan släpptes ögonblickligen, och mr Young lade trumpeten ljudlöst bakom sin stol. Inga mer anderöster hördes den eftermiddagen, fast sällskapet satt kvar c:a 40 min. Trumpeten blev under det rådande mörkret transporterad tillbaka till sin plats lika ljudlöst som den blivit borttagen, och låg mitt i cirkeln, när ljuset tändes igen. Innan deltagarna lämnade huset sade nu mr Young till damen i sorgdräkt: "Jag anser det för min plikt, att säga er, att den som vidrörde er, var icke er fru mor utan jag, och att rösten som talade var mrs Johnson."

Efterspelet var en skarp brevväxling mellan mr Filson Young och Conan Doyle, men det var den senare,

selle Exe. "Där finns massvis borta vid bokarna."

"Jo, det kunde nog duga", sade Evelyn något långdraget. "Jag skall säga, hur det är, jag tycker den tavlan är så avskryvare, att jag alls ingen lust har att dekorera den."

"Avskryvare tavla! Men kära Evelyn!" upprepade mrs Merrington, "det är en mycket värdefull vävnad och högt värderad av kännare. Mr Davies säger, att han aldrig sett en gobelin från den perioden så väl bibehållen."

"Det är ämnet jag tycker illa om. Jag hatar Judith."

"Varför hatar du henne?" sade mademoiselle Exe.

"För att hon dödade Holofernes på ett så falskt sätt."

"Kanske det var det enda sätt, varpå hon kunde komma åt att döda honom."

"Varför skulle hon mörda honom alls?"

"Han var en grym fiende till hennes folk."

"Du tyckes glömma, Evelyn", sade hennes mor i en ton av starkt missnöje, "att Judith inte var någon vanlig människa."

Mademoiselle Exe.

Av LANOE FALCONER.

Översättning för denna tidning av — e. —.

(12)

Evelyn hade fått på sin lott att dekorera balsalen, och det hade blivit lunch-tid, innan hon och hennes medhjälpare hunnit drapera både gallerierna och trappuppgången. De hade bundit guirlander kring alla dörrar av grönt från granskog och drivhus, med här och där instuckna buketter av röda, vita och gula blommor.

"Det är mycket vackert", sade mrs Merrington vid lunchen, "men jag önskar du hade satt något grönt kring gobelinen över trappan. Där tyckes fattas något."

"Men mamma, jag har inte blommor nog, och bara granris runt omkring den urblekta tavlan skulle se ut som begravning."

"Skulle det inte se vackert ut med vilda påskiljor?" föreslog mademoi-

PALLADIUM

Göteborgs största och mest populära filmteater

De förmästa programmen från världens största film-institut och alltid den mest konstnärligt utförda musik

Teaterspalten.

Lorensbergsteatern i Göteborg hade den 16 mars premiär på det franska lustspelet »Riddar Blåskäggs åttonde hustru», en parisisk fars vilken dock genom sina litterära förtjänster, sin med god psykologisk blick gjorda människoskildring betydligt höjer sig över de pjäser, som eljes falla under denna rubrik. I den kvinnliga huvudrollen briljerade Karin Molander väl sekunderad av övriga medspelare.

Stora Teatern i Göteborg har under veckan premiär på Edv. Künnekes operett »Kärleken vaknar» och Nya Teatern vinner fortfarande vackra segrar med »Barken Margareta», som i snart tre månader stått på programmet, ett fullständigt teaterrekord.

Stockholm d. 15 mars.

På Dramatiska teatern gavs för ett par dagar sedan en svensk premiär. Vi böra ju ha känsla för det ganska klena och villfarande barnet den svenska dramatiken, annars vore det svårare att lockande att inte tala om detta Ernst Diderichs nya stycke. Skådespelet *Pension Bellevue* för oss in i en krets av vinddrivna från skilda länder — ha vi inte snart fått nog av krigsmiljöer? Den unga dottern till en tysk-baltisk grevinna har tagit plats som uppsässerska på ett hotell, där hon träffar "Den okände", som lockar henne med sig ut i världen till ett äventyrens liv bort från modern och eländet. Den enkla handlingen kunde måhända inneburit något om inte dialogen varit de alldagliga och slitna talesättens. Nog veta vi vid det här laget vad de "nya rika" äro för några utan en skildring, och nog känna vi till att "jazz och åter jazz" behärskar nöjeslivet. Moderns gest att slita sönder de sedlar dottern vill ge henne är just inte heller någon ny uppfin-ning. De spelande gjorde mer än stycket förtjänade, Harriet Bosse var dock mera servitris än grevinna. Lars Hansson hade sin andra roll på denna teater, en ung, utfattig rysk furste, sönderliten, en tragisk pratmakare, hysterisk som nästan endast Lars Hansson kan spela honom. Hans ansikte var underbart: än vrrigt av bittert gyckel, än ädelt vackert i stelnad smärta. Ellen Appelberg gav som en slagfärdig polska i en enda scen ett litet mästerstycke av sund naturlighet, man kom att tänka på de ryska skådespelerskor vi nyss sett här. Var någon lärdom hämtad från detta håll, innehöll framställningen icke mindre konst för det.

Är Ni trött,

kräftlös och missmodig gör en SANOKAPSEL om dagen förvånande verkan. Kapslarna alstra snabbt nerv- och muskelkraft, energi och levnadsmod. Askar om 20 kapslar kr. 4.25 å alla apotek och drogaffärer.

Liten kur (5 askar) kr. 20.—
 Stor kur (10 askar) kr. 38.50

Biografteatern Palladium i Göteborg.
 Det händer ibland, att den sympatiske amerikanske skådespelarens, House Peters, ansikte framskyntar på det fält inom våra filmteaters hank och stör, som i vidsträckt mån söker återge den värld som omger oss.

Nu senast innehade House Peters huvudrollen i Thomas Ince's iscenering av May Edingtons novell "Läppar som ljuga".

I denna film vilken, som bekant, gavs förra veckan å Palladium, har han visat vad han egentligen kan ge i gestaltningens konst. Det är icke enbart skådespelaren utan vilje- och känslomänniskan, som här fått sitt kanske mäktigaste uttryck. Och säkerligen är han efter dessa representationer på Palladium publikens förklarade favorit.

